

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2583/2531

นาย เฉลิม ศรี ประเสริฐ กับพวก โจทก์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ สยาม เงินทุน จำกัด จำเลย น.ส. สุพัตรา โตรณะเกษม ผู้ร้อง เจ้าพนักงาน พัทธภัทรทรัพย์ ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 18, ป.วิ.พ. มาตรา 226, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 22, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์นอกจากเป็นเจ้าพนักงานศาลแล้วยังมีหน้าที่รวบรวมทรัพย์สินและฟ้องร้องหรือต่อสู้คดีใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้รวมทั้งกระทำการต่าง ๆ ในนามลูกหนี้อีกฐานะหนึ่งจึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นได้ คำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ผู้ร้องถอนคำร้องเพื่อให้ผู้ร้องไปยื่นคำคัดค้านต่อเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ภายใน 14 วันนั้น ไม่ใช่คำสั่งระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์จึงไม่จำต้องโต้แย้งคำสั่งไว้ แต่ประการใด การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องปฏิเสธหนี้ต่อศาลชั้นต้นโดยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลายพุทธศักราช 2483 มาตรา 119 นั้น เมื่อผู้ร้องขอถอนคำร้องเพื่อนำไปยื่นตามขั้นตอนที่ถูกต้องศาลก็เพียงแต่ชอบที่จะอนุญาตให้ถอนคำร้องได้เท่านั้นไม่ชอบที่จะก้าวล่วงไปกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำร้องปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ให้ผิดแผกแตกต่างไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งต่างกับกรณีการฟ้องคดีต่อศาลที่ไม่มีเขตอำนาจจึงไม่อาจนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 18 วรรคสาม มาปรับแก้กรณีนี้ได้

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านหนังสือของเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ที่อ้างว่าผู้ร้องเป็นหนี้ค่าดอกเบี้ยตามสัญญาค่าประกันที่ต้องรับผิดชอบต่อจำเลยเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์คัดค้านว่า หนังสือตามคำร้อง ให้ผู้ร้องชำระดอกเบี้ยและปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ภายใน 14 วัน แต่ผู้ร้องกลับมายื่นคำร้องต่อศาล ถือว่าหนี้ส่วนดอกเบี้ยดังกล่าวเป็นหนี้เด็ดขาดแล้ว ขอให้ยกคำร้อง ในวันนัดไต่สวนคำร้อง ผู้ร้องขอถอนคำร้องเพื่อไปยื่นคำคัดค้านต่อเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ เนื่องจากเข้าใจว่าหนังสือตามคำร้องเป็นหนังสือยืนยันหนี้ เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ไม่ค้าน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ถอนคำร้องได้ เพื่อให้ผู้ร้องไปยื่นคำคัดค้านภายใน 14 วันนับแต่วันนัดไต่สวนคำร้อง เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นในส่วนที่ให้ผู้ร้องไปยื่นคำคัดค้านภายใน 14 วัน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ที่ผู้ร้องฎีกาว่า เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์เป็นเจ้าพนักงานศาล ไม่มีอำนาจอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นลงวันที่ 10 มีนาคม 2529 ที่อนุญาตให้ผู้ร้องถอนคำร้องเพื่อไปยื่นหนังสือปฏิเสธหนี้ต่อ เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์นั้น เห็นว่าเจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์มีหน้าที่รวบรวมทรัพย์สินและฟ้องร้องหรือต่อสู้คดีใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้รวมทั้งกระทำการต่าง ๆ ในนามลูกหนี้อีกฐานะหนึ่งจึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นได้ ที่ผู้ร้องฎีกาว่า คำสั่งศาลชั้นต้นลงวันที่ 10 มีนาคม 2529 เป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา เจ้าพนักงานพัทธภัทรทรัพย์ไม่ได้โต้แย้งคำสั่งไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 226 จึงไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้นั้น เห็นว่า คำสั่ง

ของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ถอนคำร้องเพื่อให้ผู้ร้องไปยื่นคำคัดค้านต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ภายใน 14 วันนั้น ไม่ใช่คำสั่งระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงไม่ จำต้องโต้แย้งคำสั่งไว้แต่ประการใด ที่ผู้ร้องฎีกาว่า การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องถอน คำร้องแล้วไปยื่นหนังสือปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ใช่กรณีที่ให้ศาลมีอำนาจ ออกคำสั่งขยายหรือย่นระยะเวลาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 หากแต่ เป็นกรณีที่ลูกหนี้ยื่นคำร้องปฏิเสธหนี้ผิดสถานที่ ปรับได้กับกรณีที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลที่ไม่มีเขต อำนาจซึ่งศาลมีอำนาจที่จะให้ความถอนฟ้องไปฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจใหม่ภายในระยะเวลาที่ ศาลกำหนดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 18 วรรคสามนั้น เห็นว่ากรณีนี้ เป็นเรื่อง queผู้ร้องปฏิบัติไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 มาตรา 119 เมื่อผู้ร้องขอถอนคำร้องเพื่อนำไปยื่นตามขั้นตอนที่ถูกต้องศาลก็เพียงแต่ชอบ ที่จะอนุญาตให้ถอนคำร้องได้เท่านั้น ไม่ชอบที่จะก้าวล่วงไปกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำร้อง เช่นว่านี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ผิดแผกแตกต่างไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งต่างกับ กรณีการฟ้องคดีต่อศาลที่ไม่มีเขตอำนาจ จึงไม่อาจนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 18 วรรคสาม มาปรับแก้กรณีนี้ได้ ส่วนที่ผู้ร้องฎีกาว่า หนี้ดอกเบี้ยไม่มี เพราะผู้ ร้องได้มีหนังสือปฏิเสธหนี้ไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วว่าได้เป็นหนี้เงินกู้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้ยืนยันหนี้จึงไม่ได้เป็นหนี้ดอกเบี้ยในเงินดังกล่าวด้วยนั้น เห็นว่า เป็นเรื่อง queผู้ร้องจะต้องยื่นคำร้องปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะต้องสอบสวนและยืนยันหนี้ไปยังผู้ร้องหรือไม่ ตามพระราชบัญญัติ ล้มละลายฯ มาตรา 119 จึงไม่เป็นประเด็นจะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามาชอบ ด้วยรูปคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องทุกข้อฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

ประชา บุญวนิช · ดุสิต วราโห · คำนิง อุไรรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2583/2531>